

“Des d'ara totes les generacions em diran benaurada” (Lc 1, 48).

Fou una pregària profètica aquesta proclamació de la Mare de Déu. Entre aquestes generacions, que la proclamarien “benaurada”, es troba Tortosa i els tortosins. Sí, Tortosa, des de 1,178, la proclama benaurada i li canta: “És la Cinta nostra Reina, nostra Mare, nostre tresor... cridem sempre a veu plena: nostra Cinta sobretot!!!”. Ja fa vuit segles que li diem benaurada. En aquestes festes, a la Catedral, podrem visitar una exposició de la nostra història “cintera”. Sou tots convidats a visitar-la.

En tots aquests segles, el nostre món, la nostra Tortosa, ha viscut, en la seva història, de tot: guerres i pau, art i creixement, pobresa i riquesa, noves tecnologies, nous costums, diverses cultures, tantes coses; però hi ha hagut un fil conductor de la vida tortosina: les arrels cristianes emmarcades per la devoció a la Cinta; la gran manifestació sempre ha sigut la diada de la Cinta, Festa Major de la ciutat. La història de Tortosa no es pot concebre sense la Cinta.

El nostre món d'avui ha canviat molt, està saturat d'ideologies i filosofies que no sempre responen als molts interrogants essencials que es plantegen i que no acaben de donar un sentit suficient a la vida. I Maria apareix aquí i ara, com sempre, oferint als tortosins la seva Cinta que és el signe del gran amor que ens té, signe de la seva protecció, Cinta que ensenya a estimar la convivència social i a aportar el nostre esforç per al bé material i espiritual de tothom, Cinta que ens demostra que la pau, la convivència, el pensar en la transcendència és possible. Tots els actes del dia de la Cinta, tots apinyats, amb un sol desig de celebrar la Cinta, n'és un testimoni viu.

Fem festa. Tan de bo que la nostra mirada a la Cinta, en els actes litúrgics en la Catedral i a la Processó, sigui una proclamació de Tortosa que diu a la Mare de Déu “benaurada”. El nostre himne en serà una afirmació viva.

Bones Festes

+Javier Salinas
Bisbe de Tortosa